

Publicerad 2017-05-04 14:50 av Sinsson

Sparar detaljer

När du rann

När du rann längst ned

Och vi Slingrats över hud och ben

När du smakat av köttet

Och jag har öppnat mig för floden

Då,

Somnar jag inte efteråt

Hon Låter dig inte

Eller jag kan inte

Bli mätt

Som att sova dåligt

För i vilka veck försvinner du,

Försvinner Dropparna jag samlat från din panna

Borttappad av ovissheten

Nu Tappar jag bort tiden

Jag önskar hellre att få somna

Och vakna överraskat ensam

Nu känns varje stund utan dina händer

Närmre döden

Vår hud är blank

Varje minsta rörelse klarvaken

Varje ryck i mina lakan

Fångar mig

Jag önskar hellre att få somna

Än att vara vaken

Själv

I vår heliga

Underbara Osäkerhet

Ifall du kan älska mig

Igen

Och igen

Och igen

Som nu

När du rinner

Rinner det ifrån mig?

Eller är det ur floden?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sinsson med Poeter.se id #47784 innehar upphovsrätten